

[Lasse Budtz]

ikke er fremgået klart heraf, så er jeg en dårlig fremstiller af kendsgerningerne.

Når vi går så stærkt ind for f. eks. en udvikling af børneteateret, så er det naturligvis – det er især til hr. Flemming Jensen, jeg siger dette – for at øge demokratiseringen. Det er ikke for at præsentere nogle bestemte politiske holdninger, men simpelt hen for at demokratisere det kulturelle liv.

Hr. Poulsgaard var jo ikke på nogen måde overraskende. Han sagde de sædvanlige ting. Det kunne jeg selvfølgelig godt lade passere i tavshed, og det er ærlig talt meget fristende at gøre det, når hr. Poulsgaard har udtalt sig. Men se, det, der er interessant, er, at hr. Poulsgaard i sin anarkistiske politik – det er jo i virkeligheden det, han er; der kan være meget godt i anarkismen, men ikke i denne form for anarkisme – i virkeligheden vil bestemme, hvad folk skal have lov at læse, se, opleve osv. på det kulturpolitiske område. Hr. Poulsgaard går ind for en politik, hvor det netop er politikerne, der skal bestemme, altså hvor man tager friheden fra folk. Det vil socialdemokratiet under ingen omstændigheder være med til. Vi vil netop give befolkningen størst mulig frihed til selv at vælge mellem de kulturelle tilbud.

Må jeg blot ganske kort sige – undskyld, hr. formand, jeg har godt set, at den røde lampe har lyst lidt for længe – til hr. Brøndsted, at et udvalg efter de tanker, hr. Brøndsted gjorde sig til talsmand for, til udvælgelse af bøger til bibliotekerne forekommer mig langt, langt mere sympatisk end en politisk styret funktion. Det er af den simple grund, at hvis det er politisk styret, så skifter det jo helt automatisk en gang imellem ved kommunalvalget, men det medfører også, at politikerne bestemmer, hvad der er god kunst, og hvad der ikke er god kunst, og det er jeg meget, meget stærkt imod.

Så må jeg i øvrigt sige til hr. Mølgaard, at jeg er taknemlig for, at han citerede bogen, som blev udgivet til minde om Niels Matthiasens politik og indsats, og jeg er meget glad for det af en hel stribe grunde, som jeg ikke skal komme ind på.

Mette Madsen (V):

Må jeg begynde med at sige tak til ministeren for tilsagnet om hjælp til de museer, der er i nød. Der er ministeren virkelig trådt

i aktion, og det var mere en sådan træden i aktion, jeg efterlyste på andre områder, og ikke så meget, at der var områder, der manglede. Jeg nævnte teateruddannelsen og teaterlovsområdet. Bl.a. fru Ingerlise Koefoed nævnte dette udvalg, der sidder nu og skal forberede teaterlovsændringen. Jeg vil meget gerne, om ministeren vil redegøre for dette udvalgs sammensætning, for dets kommissorium og for, hvordan det arbejder, hvornår ministeren mener at det er færdigt, så det næste udvalg kan gå i gang. Ministeren kan redegøre for det nu eller eventuelt sende en redegørelse herom til kulturudvalget.

Må jeg i forbindelse med teater sige til hr. Wilhelm, der synes, at børneteateret er forfordelt, at i løbet af meget kort tid – jeg tror, det er godt og vel et år – er de samlede beløb til børneteateret steget fra ca. 10 mill. kr. til 35 mill. kr. Det er vist ikke ret mange områder, der er steget så meget på så kort tid.

Så talte vi meget om styring eller ikke-styring. Må jeg ikke tillade mig at henvise til redegørelsen sp. 9521–22, hvor der står, at »det gælder vel for børneområdet i endnu højere grad end for andre områder, at vi må bidrage til en bevidst styring af fritids- og kulturtilbuddene og ikke overlade dem helt til kommercielle kræfter.« Her understreger jeg igen, som jeg gjorde det i mit første indlæg, familiens betydning med hensyn til at hjælpe børnene til at vælge mellem alle de tilbud, der kommer fra forskellige sider. Her har skolerne naturligvis også en forpligtelse.

Nu skal ministeren og jeg ikke blive ved med at overgå hinanden med, hvem der først sagde hvad, men hvis Julius Bomholt virkelig i 1930'erne har sagt de ting, som vi nu er enige om kunne være nyttige, så er det da egentlig nærliggende at stille det spørgsmål: hvorfor er det så ikke blevet realiseret?

Det er også et svar til hr. Steffensen, der ikke kunne forstå, at venstre vil have kunstnere ind i skolen. Der er så mange andre ting, vi putter ind i skolen. Det ved jeg godt at der er. Det problem kender jeg. Men at få kunstnere ind i skolen, få en forfatter ind i nogle af dansktimeerne, få nogle billedkunstnere og andre kunstnere ind i formningstimerne, prøve at lade kunstnere fortælle børnene, hvordan man får inspiration, hvordan man fanger ting, hvordan man bearbejder dem, lade børnene hjælpe med, få et resultat, når timen er færdig, sætte børnene til at lave